

[H. P. Johansen.]

disse Ændringsforslag. Jeg anbefaler derimod at stemme imod de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet til Lovforslaget.

Rytter: Der er ikke Grund til nogen lang Forhandling, idet der jo kun er Tale om Ændringsforslagene her ved anden Behandling — de almindelige Principspørgsmaal kan vi komme ind paa ved tredje Behandling.

Venstre har for sit Vedkommende lige til det sidste søgt at forbedre Lovforslaget, selv om vi ikke kunde tiltræde Principperne i det. Vore Synspunkter blev forkastet, men vi har alligevel arbejdet paa Forbedringer, og vi har derfor i Udvalget stillet en Række Ændringsforslag. Ministeren har været saa elskværdig at antage nogle af disse, og de er nu gennemgaaet af den ærede Ordfører (H. P. Johansen). Ministeren vidste, at selv om disse Ændringsforslag blev vedtaget, vilde vi ikke kunne stemme for Lovforslaget som Helhed eller for de paagældende Paragraffer, saaledes ændrede. Det er altsaa i Udvalget, vi har opnaaet dette Resultat, der betyder en saglig Forbedring af Lovforslaget, en Forbedring, der ganske vist ikke skal betragtes som nogen Indrømmelse til os, men som en Indrømmelse til en mere praktisk Lovgivning, selv efter de Principper, Ministeren lægger til Grund.

Paa visse Punkter har Ministeren ikke kunnet følge os, men vi har dog fastholdt vore Forslag ogsaa paa disse Omraader. Hvad angaar de Forslag, hvor Ministeren har fulgt os, vil vi — hvad den ærede Ordfører omtalte — selvfølgelig stemme for dem.

Der er Tale om tre Punkter, hvor Ministeren ikke har kunnet følge os. For det første har vi ønsket, at Ministeren ikke skulde have flere at vælge imellem ved Højesterets Indstilling, idet det er gældende Praksis — og ogsaa har været Tilfældet i forskellige Love, vi nylig har vedtaget —, at Højesteret kun indstiller een, hvorefter Ministeren tager vedkommende. Her vil Ministeren have flere at vælge imellem; det mener vi imidlertid er principielt urigtigt — Ministeren bør tage den, Højesteret indstiller. Det var Ændringsforslaget under Nr. 2.

Dernæst er der Ændringsforslaget under Nr. 25. Forholdet kan jo være det, at der, naar der bliver Spørgsmaal om, hvorvidt en Sag skal genoptages, ikke foreligger noget, der taler enten til den ene eller den anden Side, ligesom man i det hele taget kan have vanskeligt ved at rekonstruere en Affære, der maaske ligger mange Aar til-

bage i Tiden. Vi har derfor ment, at det vilde være godt, om det, Ministeren udtaler i Motiverne, blev optaget i et selvstændigt Stykke, og det er det, vi foreslaar i Ændringsforslag Nr. 25. Saa vidt jeg har forstaaet, har Ministeren ikke noget imod dette, men mener blot, at det er overflødigt, idet det allerede fremgaar af Motiverne.

Jeg kommer saa til det tredje Punkt, vort Ændringsforslag under Nr. 26. Vi mener, at selv om man følger Ministerens Synspunkt: at der skal være en selvstændig Ret til at afgøre, hvorvidt en Sag skal genoptages, er dette afgjort urigtigt i de Tilfælde, hvor det drejer sig om en forkert Bedømmelse af de Beviser, der har foreligget tidligere. Vi mener nemlig, at naar der er Tale om en forkert Bedømmelse tidligere og Sagen nu skal tages under Paakendelse igen, er det meget uheldigt, at der kun er een Landsdommer til Stede, idet han maaske vil føle sig bundet af det, Landsretten tidligere, maaske enstemmigt, har vedtaget, ligesom vi mener, at det, hvor det drejer sig om en Vedtagelse af Højesteret, er upraktisk, at der nu kun er een Højesteretsdommer til Stede, saaledes at denne ene Højesteretsdommer sammen med de andre skal kunne tilsidesætte det Resultat, man tidligere maaske enstemmigt var kommet til. Vi har derfor foreslaaet, at Sagen i saadanne Tilfælde skal indbringes for Højesteret, idet vi mener, at Højesteret som saadan vil staa langt friere end en enkelt Højesteretsdommer. Vi mener tillige, at det ogsaa følger af en retfærdig Ordning for Domstolene, at det bliver vedkommende Ret, som i disse faa Tilfælde afgør Spørgsmaalet.

Jeg anbefaler, at man vedtager disse Ændringsforslag, og anbefaler ærede Medlemmer at stemme for dem. I øvrigt vil vi for vort Vedkommende stemme for de af Ministeren stillede Ændringsforslag, men imod Paragrafferne, saaledes ændrede, og ved tredje Behandling vil vi gaa imod selve Lovforslaget.

C. J. F. Sven: Som det fremgaar af Betænkningen, havde mit Parti ønsket, at der skulde nedsættes en Kommission til nøjere at overveje de Spørgsmaal, der her er Genstand for Lovgivning, og samtidig skulde Kommissionen inddrage andre Spørgsmaal, der har Relation til Retsplejeloven. Dette viste sig imidlertid ugørligt, og under Hensyn dertil har vi stillet en Række Ændringsforslag, gaaende ud paa, at man af Lovforslaget udskiller den Del af Klageretten, som skal have til Opgave at bedømme Sager mod Dommere, idet vi — hvad jeg